

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΗΤΗΝ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ 12 ΜΗΝΩΝ Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἕως 1 Ἰουλίου Ἐσωτερικοῦ ἀρ. 6. — Ἐξωτερικοῦ φρ. γρ. 8.</p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ</p>	<p>ΓΡΑΦΕΙΑ Ἀναπλάσεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ Χρυσοστόμου ἐδῆς Φιλέσσα, 5, παρὰ τὴν Ἱερὴν Σύνοδον.</p>
---	---	---

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως». — Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» καὶ αἱ ἐπισημῆσαι κατ' αὐτοῦ γλώσσαι, ὑπὸ Κ. Α. Διακλήμ. — Σύλλογος «Ἀναπλάσεως» (Ἔμμημα Πύργου). — Πρὸς τὸν Σεβαστὸν Ἐπίσκοπον Λεβαδείας-Θηβῶν κ. Ἱερώνυμον.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἐπειδὴ τινες, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ πλάνης, εἴτε ἐκ προθέσεως πονηρᾶς, καταγροῦσαι τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Εὐαγγελίου τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», μέχρι τοῦ νὰ ἐκφραθῶσι κατ' αὐτοῦ ἀνιέρως καὶ ἀσεβῶς, καθ' ὅσον ἐπιβλαβέμενοι εἰς ἡμᾶς ἐκρίναμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἵνα οἱ μὲν ἀγνοοῦντες ἢ πλανώμενοι διαφωτισθῶσιν, οἱ δὲ πονηροῦμενοι, εἰ δυνατόν, φημισθῶσιν, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ὁμογεγῶν ὀρθοδόξων ἀρεθισθῶσιν ἐν τῆς μετὰ πεποιθήσεως ἀνυπόπτου μελέτης τοῦ Εὐαγγελίου τούτου κατανοομένου διὰ τῆς συντόμου ἐρμηνείας αὐτοῦ, ἥτις γίνεται κατὰ τὰς παραδόσεις καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τῷ ἁγίῳ τούτῳ σκοπῷ ἐπικαλούμεθα τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὴν ἐπενέργειαν ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν, ἵνα, εἰ δυνατόν, καὶ αὐτοὶ οἱ πονηροὶ ἀγαθυνθῶσιν.

Ὁ πρῶτος λόγος, δι' ὃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστόν.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστόν διὰ πάντα Ὀρθοδόξον Χριστιανόν κατὰ πρῶτον λόγον, διότι περιέχει αὐτὸ τὸ πρωτότυπον κείμενον, τὸ ἱερὸν καὶ θεόπνευστον, ὡς τοῦτο, ἐγγράφῃ ὑπὸ τῶν θεοπνεύ-

στων αὐτοῦ συγγραφέων. Τίς ἀληθὴς Χριστιανὸς δὲν πέβεται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν τῇ πρωτοτύπῃ αὐτοῦ γλώσσῃ, ἐν ἣ ἐγγράφη; Σεβαστόν λοιπὸν, ὡς τὸ ἀρχέτυπον κείμενον περιέχον, τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως».

Ὁ δεύτερος λόγος, δι' ὃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστόν.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» εἶνε κατὰ δεύτερον λόγον ἱερὸν καὶ σεβαστόν, διότι ἡ ἐκδοσις αὕτη εἶνε κατ' ἀρχὴν ἐγκεκριμένη ἀπὸ τοῦ 1896 ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ' καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ ἐγκρισὶς αὕτη ἐδόθη Πατριαρχικῶς καὶ Συνοδικῶς πρὸς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» κ. Κ. Διακλήμην προσωπικῶς· ἀλλ' οὗτος παρεχώρησεν αὐτὴν κατόπιν εἰς τὸν Σύλλογον τῆς «Ἀναπλάσεως» ἀγαλαβότα τὴν ἐκδοσὶν καὶ ἐκδόσινα ἤδη τὸν πρῶτον αὐτῆς τόμον.

Ἴδου παραθέτομεν αὐτὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὸ ἔγγραφον πρὸς ἐπίσημον τῆς ἀληθείας πιστοποίησιν:

ΕΓΚΡΙΣΙΣ

τοῦ σχεδίου τῆς παρούσης ἐκδόσεως ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινῶν Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀριθ. Πρωτ. 7147

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ἈΝΘΙΜΟΣ ἐλέω Θεοῦ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίας Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐλλογιμώτατε κ. Κ. Διακλήμ. Διευθυντὰ καὶ συντάκτα τοῦ περιοδικοῦ «Ἀγάπης», τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπῆτόν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Προφρόνως ἐκομισάμεθα τὴν τε ἰδιαιτέραν πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν μετ' αὐτῆς

έτερον προς ημάς τε και την περι ημάς 'Αγίαν και 'Ιεράν Σύνοδον επιστολήν της αὐτῆς 'Ελλογιμότητος, ἣν και συνοδικῶς διεξεληθόντες και τὰ ἐν αὐτῇ μελετήσαντες, ἤκομεν εἰς ἀπάντησιν δηλώσαντες αὐτῇ ὅτι ἐπιδοκιμάσαντες ἐν γένει σὺν τῇ προθέσει και τὸ λοιπὸν σχεδίον τῆς ὑπ' αὐτῆς φιλοπνοουμένης ἐκδόσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης, δεῖν ἔγνωμεν συστήσασθαι αὐτῇ, ὅπως τὸ μὲν ἀρχετύπον κείμενον ἀφ' ὧς ὑπὸ τῶν θεοπνευστῶν ἐγγράφη ἀιδῶν, πιστῶς και ἀνελλιπῶς τὴν τ' ἔνοιαν και τὴν φράσιν ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτῆς ἐκδιδοῦσα, τῆς σαφηνείας δὲ χάριν ἐν τῇ ἐπιτασσομένη ἐκάστῳ κεφαλαίῳ ἐρμηνευτικῆ παραφράσει ταῖς λέξεις και φράσεις χρῆσται, ὡς τὸ σημερινὸν τῆς γλώσσης ἡμῶν ἰδιῶμα ἀπαιτεῖ, ὡς τοῦτο σκοθεν ἐννοεῖται. Ταῦτα προφρόνως ἀνακοινοῦμενοι και τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τῷ εὐσεβεῖ αὐτῆς ἐγχειρήματι ἐκφράζοντες, εὐχόμεθα ταχεῖαν τοῦ ἔργου τὴν συντέλειαν τῇ ἀρωγῇ τοῦ Παναγίου Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις και τὸ ἀπειρον ἔλεος εἶη μετὰ τῆς αὐτῆς 'Ελλογιμότητος.

ἡμῶς Δεκεμβρίου ζ'.

† **Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ διάπυρος εὐχέτης.**

'Αναγνώσατε προσεκτικῶς τὸ ἀνωτέρω ἐγγραφον, διότι ἐν αὐτῷ θὰ ἴδῃτε κατηγορηματικῶς τὴν διάφασιν τοῦ πολλῆς και λεχθέντος και γραφέντος, ὅτι θῆθεν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» ἐνεκρίθη ὑπὸ μόνου τοῦ Πατριάρχου 'Ανθίου τοῦ Ζ' ἀνοικτικῶς και ὄχι συνοδικῶς. Ἡ ἐν μεγαλογραφίᾳ ἀνακρίβεια αὕτη και ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπεστηρίχθη και ἐν τῷ τύπῳ ἀνεγράφη. Ἄλλ' ἰδοὺ ἐπισήμως διαψεύδεται. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω πατριαρχικὸν ἐγγραφον ἡ δι' ἐπιστολῆς αἰτησις πρὸς ἐγκρισιν τοῦ σχεδίου τῆς ἐκδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἐν πρωτοτύπῳ και ἐν ἐρμηνευτικῇ παραφράσει και προσευχαίς ἀπυθνήθη και πρὸς τὸν Πατριάρχην και πρὸς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τὴν αἰτησιν δὲ ταύτην συνοδικῶς διεξεληθόντες και μελετήσαντες, ἐπεδοκίμασαν τὸ σχεδίον τῆς ἐκδόσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐπίσημον διάφασιν, ὅταν μάλιστα ληφθῶσιν ὑπ' ὕψιν και τὰ μετ' αὐτὴν ἐπακολουθήσαντα ἐπίσημα ἄλλα ἐγγραφα, ἄρδην ἀνατρέπεται ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» φέρει ἐγκρισιν προσωπικὴν ἐνὸς μόνου Πατριάρχου, και ὄχι ἅμα και συνοδικήν.

Ὁμοίως λοιπὸν ὁ δεῦτερος λόγος, δι' ὃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως», ὡς ἐγκεκριμένον κατ' ἀρχὴν Πατριαρχικῶς ἅμα και Συνοδικῶς ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ 'Εκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, εἶνε ἱερὸν και σεβαστόν.

† **Ὁ τρίτος λόγος, δι' ὃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» εἶνε ἱερὸν και σεβαστόν.**

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» περιέχει σὺν τῷ ἀρχετύπῳ κειμένῳ και τῇ συντόμῳ ἐρμηνείᾳ και πρῶ-

τευχῆς ἰσαριθμοῦς πρὸς τὰ κεφάλαια ἐκάστου βιβλίου και ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ Εὐαγγελίου συντεταγμένως. Αἱ ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου προσευχαί, δημοσιευθεῖσαι κατὰ τὸ 1897 ὑπὸ τοῦ φιλοπνοήσαντος αὐτὰς εἰς παράρτημα τοῦ ὅπ' αὐτοῦ τότε ἐκδιδομένου ἐβδομαδιαίου Χριστιανικοῦ Περιδικίου, ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και ἐτυχον τῆς ἐπομένης ἐγκρίσεως :

ΕΓΚΡΙΣΙΣ

τῶν προσευχῶν τῆς ἐρμηνείας ταύτης ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
'Αριθ. 1352
[Δεκεμ. '97
'Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1898.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸν Ἑλλογιμὸν κ. Κωνσταντίνον Α. Διακονητῆν

'Ἡ Σύνοδος ἀναγνοῦσα τὰς ὑπὸ σοῦ ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου φιλοπνοηθείσας προσευχὰς και ἐν τοῖς παραρτήμασι τοῦ ἐβδομαδιαίου περιδικίου ἢ «'Αγάπη» τῶν μηνῶν Μαρίου, Ἰουνίου, Ἰουλίου και Ἀυγούστου τοῦ ἔτους 1897 κατακεχωρισμένας ἐγκρίνας αὐτάς.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Πρόεδρος
- † Ὁ Ἀκρηνάσις και Αἰταλίας ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
- † Ὁ Κεφαλληνικός ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
- † Ὁ Χαλκιδικός ΕΥΓΕΝΙΟΣ
- † Ὁ Φηλιππιτικός ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Βασίλειος Γεωργιάδης

Τὸ Εὐαγγέλιον λοιπὸν ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ και τρίτον λόγον, δι' ὃν εἶνε ἱερὸν και σεβαστόν, τὸ ὅτι αἱ προσευχαί αὐτοῦ, τοῦ Ἀ' τόμου, εἶνε ἐγκεκριμέναι και ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης ἐν Ἑλλάδι 'Εκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

† **Ὁ τέταρτος λόγος, δι' ὃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» εἶνε ἱερὸν και σεβαστόν.**

'Αναδεξάμενος ὁ Σύλλογος τῆς «'Αναπλάσεως» τὴν ἐκδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκριθέν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σχέδιον, ἐσχημάτισε πενταμελῆ ἐπιτροπήαν ἐκ μελῶν του, εἰς ἣν ἀνέθηκε τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς εἰς τὸν Ματθαίου συντόμου ἐρμηνείας γενομένης ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη, ἐπιθεωρήσασα τὴν Ἑρμηνείαν, ὑπέβαλεν αὐτὴν μετὰ και τῶν προσευχῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τοῦ ἐπομένου αὐτῆς ἐγγράφου :

ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «'Αναπλάσεως»

'Ἐν Ἀθῆναις 25 Ἰουλίου 1898.

Τῇ Α. Θ. Παναγιώτῃ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῳ Κυρίῳ Κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Ε' και τῇ περι αὐτὸν Ἁγίᾳ και Ἱερῇ Συνόδῳ.

Παναγιώτατε Δέσποτα. Ἁγία και Ἱερὰ Σύνοδος. Ὁ Σύλλογος τῆς «'Αναπλάσεως» ὑποβάλλων δι' ἡμῶν

εὐσεβείας τῇ Μεγάλῃ 'Εκκλησίᾳ τοῦ Γένους τὴν λαϊκὴν ἐρμηνευτικὴν παράφρασιν μετὰ προσευχῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαίον Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξαιτεῖται, ἵνα τὸ ἔργον περιβληθῇ τὴν προσήκουσαν ἐγκρισιν και τύχη, εἰ δυνατόν, τῆς συστάσεως αὐτῆς.

Ὁ Σύλλογος ἀποδεχθήσεται εὐγνωμόνως πᾶσαν πρὸς διόρθωσιν παρατήρησιν, ἵνα μὴ ἐν τῇ δι' αὐτοῦ γενησομένη ἐκδόσει διαλάβῃ τὴν ἀντικείμενον τῇ ἀληθείᾳ ἢ παρακωλύσαι δυνάμενον τὴν πανταχοῦ ἐλευθερὰν κυκλοφορίαν.

'Ἡ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν Τμημάτων και Σχολῶν τοῦ Συλλόγου τῆς «'Αναπλάσεως» και πρὸς διάδοσιν τοῦ θείου λόγου ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Ἐπιτροπεία Τέκνα εὐπειθέστατα τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας

Μιχαὴλ Ι. Γαλανὸς Χριστὸς Ἰωαννίδης Τιμόθεος Ἀναστασίου Ἀρχιμ. Πανάρετος Δουλιβέρους Ἀρχιμ. Κωνστ. Α. Διακονητῆς

Λαθὼν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑποβληθείσαν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ κατὰ Ματθαίον ἐρμηνευτικῆς παραφράσεως μετὰ τῶν σχετικῶν προσευχῶν, παρέπεμψε τὸ ἔργον εἰς τὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν θρησκευτικῶν βιβλίων ἀρμοδίαν Πατριαρχικὴν 'Εκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις, ἐπιθεωρήσασα αὐτὸ και σημειώσασα ἱκανὰ μέρη διορθωτέα, ὑπέβαλεν εἰς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τὴν ἐπομένην γνωμοδότησιν :

Ἡ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Γνωμοδοτικὴ ἔκθεσις τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς

'Αριθ. πρωτ. 6448

'Ἐν Κωνσταντινουπόλει 30 Ὀκτωβρίου 1898

Τῇ Ἁγίᾳ και Ἱερῇ Συνόδῳ.

Παναγιώτατε Δέσποτα.

Μελετήσασα ἡ Π. Κ. 'Εκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνατεθείσαν αὐτῇ Ἐρμηνευτικὴν Παράφρασιν εἰς τὸ κατὰ Ματθαίον Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Συλλόγου τῆς «'Αναπλάσεως» ἐκδιδομένην, ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς γνωμοδοτικὴν ἔκθεσιν.

α') Ἡ καθόλου ἐργασία ἐγένετο μετὰ πλείστης ὀψις και ἐπιμετητῆς ἐπιμελείας και προσοχῆς.

β') Ἡ ἐγκρισίς τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας θὰ συνίσταται εἰς τοῦτο, εἰς τὴν ἀκόλυτον δηλονότι κυκλοφορίαν ἀνα τὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, και τὴν παροχὴν τῆς ἀδείας και πάσης εὐκολίας πρὸς διάδοσιν εἰς χεῖρας τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς ἐρμηνευτικῆς ταύτης παραφράσεως.

γ') Ἄπαναι αἱ ἐν τῇ παραφράσει σημειώσεις ἐντὸς παρενθέσεων δέον νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τοῦ κειμένου και νὰ τεθῶσιν ἢ κάτωθεν ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, τὰ προλεγόμενα σημεῖα νὰ παραλειφθῶσι, και ν' ἀρχίσῃ ἀνεῖ εἰσαγωγῆς τὸ βιβλίον ἀπὸ τοῦ πρώτου στίχου τοῦ πρώτου κεφαλαίου.

δ') Ἐπισυνάπτεται σημεῖωμα τῶν γενομένων παρατη-

ρήσεων, πρὸς ἃς ἀνάγκη νὰ διορθωθῶσι τὰ σχετικὰ χεῖρα, τὰ δὲ ἐπβεσμένα ἐν τῷ κειμένῳ διὰ μελάνης νὰ παραλειφθῶσι.

ε') Οἱ ἐκδοταί, ὡς τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και ἐν Ἀθῆναις ἐργαζόμενοι, δέον νὰ ἐφοδιασθῶσι κατὰ τὴν τάξιν διὰ τῆς ἐγκρίσεως και ἀδείας και τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.

ς') Ἡ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου κεφαλαίου ὑπαρξίς προσευχῶν φέρει μὲν τὸν τύπον τοῦ καινοῦ και πρωτοφανοῦς, ἀλλ' ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν αἱ προσευχαί εἶνε συντεταγμέναι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας και πολλὴν τὴν ὀφέλειαν δύνανται νὰ ἔχωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀναγνοστών, διὰ τοῦτο ἐνεκρίθη και ἡ τοῦτον ὑπαρξίς, διαρρυθμιζομένη ἐνίῳν ἐξ ἀνωτῶν συμφώνως πρὸς τὸ σημεῖωμα τῶν παρατηρήσεων, μειονοψηφούντων δὲ ὡς πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν προσευχῶν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς και τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου, φρονούντων ἵνα μείνῃ μόνῃ ἡ παράφρασις, τῶν εὐχῶν ἐκδιδομένην ἰδιαιτέρως.

ζ') Ἡ ἐκδοσις τέλους αὕτη, λογιζομένη πάντοτε ὡς ἐργασία ἰδιωτικὴ τῶν περὶ τὸν Σύλλογον τῆς «'Αναπλάσεως» ἐκδοτῶν, οὐδαμῶς ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα και τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, και οὐδὲν περιέχει τὸ θρησκευτικῶς ἢ ἠθικῶς ἢ πολιτικῶς ἐπιλήψιμον, και πολλὰ δύνανται νὰ βοηθήσῃ και ὀφέλιμη παρεχομένη εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ και μελετωμένη ὅπ' αὐτοῦ προσεκτικῶς.

Ἐπὶ πᾶσιν ἡ Π. Κ. 'Εκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι δέον νὰ ἐπιδαψιλευθῶσι τοῖς ἐκδοταῖς αἱ εὐχαί τῆς Μ. Ἐκκλησίας και νὰ δηλωθῇ αὐτοῖς ἡ εὐαρέσκεια αὐτῆς ἐπὶ τῷ χαλεπῷ μὲν πλὴν ἐπιπελοστάτῳ ἔργῳ, ὅτινι σὺν Θεῷ βοηθοῦντι ἐπεχειρήσαν πρὸς δόξαν Χριστοῦ και ὀφέλιαν τοῦ χριστευομένου πληρώματος.

Ἐπὶ τοῦτοις διατελεῖ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1898.

Ἡ Π. Κ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Πισθίος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ὁ Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Ἱεροδ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος

Τὰ ἐπίσημα ταῦτα ἐγγραφα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» εἶνε ὄχι μόνον κατ' ἀρχὴν και ἐν συνόλῳ ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ 1896, ἀλλὰ και ἐπιθεωρημένον και ἐπιδιωρημένον ὑπὸ ἐπιτροπῆς Θεολόγων ὡς πρὸς τὸν πρῶτον αὐτοῦ τόμον και ἐγκεκριμένον ὑπὸ δευτέρας Ἱερᾶς Συνόδου τῇ 1898.

Διὰ τῶν ἐπισήμων τούτων ἐγγράφων τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «'Αναπλάσεως» ἀνακηρύσσεται :

Ὅτι εἶνε συντεταγμένον μετὰ πλείστης ὀψις και ἐπιμετητῆς ἐπιμελείας και προσοχῆς.

Ὅτι αἱ προσευχαί εἶνε συντεταγμέναι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας και πολλὴν τὴν

ωφέλειαν δύνανται να παρέχουν εις τὰς ψυχὰς τῶν ἀναγνωστών.

Ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτὴ οὐδὲν περιέχει τὸ θρησκευτικὸς ἢ ἠθικὸς ἢ πολιτικὸς ἐπιπέδημον, καὶ πολλὰ δύναται νὰ βοηθήσῃ καὶ ὠφελήσῃ παρεχομένη εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ καὶ μελετωμένη ὑπ' αὐτοῦ προσεκτικῶς.

Ὅτι οἱ ἐργάται τῆς ἐκδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε ἀξιοτῶν εὐχῶν τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Εὐαγγελικῶν αὐτῆς διὰ τὸ χαλεπὸν μὲν πλὴν ἐπιωφελέστατον ἔργον, ὅπερ οὖν Θεῷ βοηθοῦντι ἐπεχείρησαν πρὸς δόξαν Χριστοῦ καὶ ὠφέλειαν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Ὅπως λοιπὸν ὁ τέταρτος λόγος, δι' ἃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως » ὡς ἐπιθεωρημένον, διορθωμένον, ἐπὴν ἠμεῖς, εὐλογημένοι, καὶ ὡς δοξάζον μὲν τὸν Χριστὸν, ὠφελοῦν δὲ τοὺς Χριστιανοὺς ἀνακεκρηγμένον ὑπὸ τοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ δευτέρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἱερᾶς Συνόδου, εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστὸν καὶ πρέπει νὰ καταστῇ κοινὸν μελέτημα εἰς πάντας τοὺς ἀληθῶς Ὀρθοδόξους.

Ὁ πέμπτος λόγος, δι' ἃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως » εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστὸν.

Ὁ Σύλλογος τῆς « Ἀναπλάσεως » συμμορφωθείς πρὸς δὲ, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἵνα συστήθῃ αὐτῷ διὰ τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγγέλλου, προσέθῃ εἰς τὴν τῶν αἰν τοῦ Α' τόμου τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου λαβὼν ὑπ' ὄψιν πάσας τὰς ἐπενεχθείσας διορθώσεις ὑπὸ τῆς Κριτικῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὑποβαλὼν δὲ κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ τὸν πρῶτον τοῦτον τόμον, ἔτυχε τῆς ἐξῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς συστάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἐλὲν Θεοῦ

Ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἰεροσ. Πρωτ. 1523
Ἀριθ. Διεκπ. 899

Ἰερωτατε Μητροπολίτα... ὑπέριπτε καὶ ἐξάρχε... ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργγὴ τῆς ἡμῶν Μετροπόλεως κύριε... χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις « Συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως » ἐξεδόθη ἄρτι ὁ πρῶτος τόμος τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν· « Τὸ κατὰ Ματθαῖον Ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὸ πρωτότυπον κείμενον, εἰς ἐρμηνείαν σύντομον καὶ εἰς προσευχάς ». Ὅπερ ὑπεβλήθη τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τοῦ διαληφθέντος Συλλόγου, ἐξαιτησαμένου δι' ἀναφορᾶς ἀδειαν ἐλευθέρως αὐτοῦ κυκλοφορίας ἐν τῷ κλίματι τοῦ καθ' ἡμᾶς· Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου. Τούτου δὲ παραπεμφθέν-

τος τῇ πρὸς ἐπιθεωρηθῆν θρησκευτικῶν βιβλίων ἀρμοδίᾳ Πατρ. Κεντρ. Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆ, ὑπεβλήθη ἡμῖν ἡ σχετικὴ ἔκθεσις αὐτῆς. Συνωδᾶ τοῖνον τῇ διαγνώμῃ τῆς Ἐπιτροπῆς, συνοδικῶς ἐγκρίθεισῃ, προαγόμεθα δὲ ἄλλοι κοίτησαι τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς ἀγίοις ἀρχιερεῦσι διὰ τῆς ἡμετέρας τῆς δὲ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ θρησκευτικῶν βιβλίων, ἅτε δὴ περιλαμβάνον τὸ ἱερὸν κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ἐν δὲ ταῖς Ἐρμηνείαις αὐτοῦ καὶ ταῖς προσευχαῖς μηδὲν περιέχον τὸ ἀπᾶρον ὑπ' οἰανδήποτε ἔποψιν, ἔχει παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθέρως κυκλοφορίας καὶ χρήσεως ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κλίματι· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ συνίσταται τοῖς εὐσεβεῖσι Χριστιανοῖς πρὸς ἀπόκτησιν, διὰ τὴν ἐκ τῆς μελέτης αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὁρθῶν ἐρμηνειῶν καὶ προσευχῶν προκύψουσαν ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς αὐτῆς ἱερότητος.

αἰϞ Μαρτίου θ'.

† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

- † Ὁ Κυζικίου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Δέρκων ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Ἀμμοῦσας ΑΝΘΙΜΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Βερροίας καὶ Νουούσης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- ὡ Ὁ Μαρωνείας ΙΩΑΚΕΙΜ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Σηλυβρίας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Σαζονκαθουπόλεως ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Χαλδίας ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
- † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Τὴ ἀποδεικνύεται καὶ διὰ τοῦ ἐπισήμου τούτου ἐγγράφου· Ὅτι μετὰ τὴν Α' τοῦ 1896, μετὰ τὴν Β' τοῦ 1898, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ 1900, Γ' αὐτῆ, δηλοποιεῖ εἰς πάντας τοὺς Μητροπολίτας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως » ἔχει παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθέρως κυκλοφορίας καὶ χρήσεως, καὶ συνίσταται αὐτὸ εἰς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς πρὸς ἀπόκτησιν διὰ τὴν ἐκ τῆς μελέτης αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὁρθῶν ἐρμηνειῶν καὶ προσευχῶν προκύψουσαν ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν.

Ὅπως εἶνε ὁ πέμπτος λόγος, δι' ἃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως » κρίνεται καὶ εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστὸν καὶ πρέπει νὰ καταστῇ κοινὸν μελέτημα εἰς πάντας τοὺς ἀληθῶς Ὀρθοδόξους.

Ὁ ἕκτος λόγος, δι' ἃν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως » εἶνε ἱερὸν καὶ σεβαστὸν.

Ἐνῷ τὸ Εὐαγγέλιον « Ἀναπλάσεως » εἶνε κυριωτέρως μὲν διὰ τοσοῦτων ἐκκλησιαστικῶν ἐγκρίσεων καὶ συστάσεων, ἃς βλέπει τις δημοσιευμένας καὶ εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ σελίδας, ἐπειδὴ ὅμως κυρίως περὶ τὰ τέλη τοῦ ἄρτι λήξαντος ἔτους 1901, ἐξηγήθη μεγάλη κατὰ τὴν μεταφράσεω τοῦ Εὐαγγελίου καταβολή, ἕνεκα τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἀκροπόλει γυμναστικῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἕνεκα τῆς δημοσιεύσεως ἄλλης μεταφράσεως αὐτοῦ, μὴ φερούσης Ἐκκλησιαστικὴν ἐγκρίσιν, ὑπὸ τὴν προστασίαν μόνον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὁλγας, διὰ τοῦτο ὑπόνοιαι ἐξεδηλώθησαν καὶ κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως », ἃς τινες ἐπεχείρησαν νὰ ἐνμεταλλευθῶσι πρὸς βλάβην τοῦ Συλλόγου οἱ τε ὑποκρυμμένοι καὶ οἱ κεκρηγμένοι ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Πρέπει, εἰλεγον, νὰ ἀρῆθῃ ἐκ τοῦ μέσου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως »· διότι καὶ αὐτὸ εἶνε μεταφράσις καὶ πάντα μεταφράσις καταδικάζεται.

Πρέπει, εἰλεγον ἄλλοι, νὰ καταστῇ καὶ αὐτὸ, διότι δὲν ἔχει τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ μόνον τὴν προσωπικὴν ἐνὸς Πατριάρχου.

Πρέπει, εἰλεγον ἄλλοι, γνωρίζοντες ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως » ἔφερε τὸ κύρος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συνόδων, πρέπει νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ἢ ἐγκρίσις καὶ νὰ ἐμποδισθῇ καὶ ἡ τούτου κυκλοφορία.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα διεσκηδάσθησαν ὡσεὶ κενὸς διὰ τῶν ἐκνευρωμένων δηλώσεων τοῦ ἐπισήμου ὄργανου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν νέων ἐγκυκλίων τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ καὶ τῆς περὶ Αὐτῶν Ἱερᾶς Συνόδου.

Τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1901 ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, τὸ ἐπίσημον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὄργανον, ἐδημοσίευσεν τὰ ἑξῆς:

« Ἐπιταροῦν θεωροῦμεν νὰ ὑποδείξωμεν ἐνταῦθα ὅπως εἰσὶν ἀξιοὶ ἐπαίνων καὶ ἐνθαρρύνσεως ἐκ μέγρους τῶν παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν... οἱ περὶ τῶν θρησκευτικῶν Συλλόγων τῆς « Ἀναπλάσεως », ὅτι μετὰ πολλῆς τῆς περιστάσεως καὶ μετ' ἀκριβοῦς ζήλου ἐργάζονται ἀπὸ τινῶν ἐτῶν διὰ παρομοίαν πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἀνωτέρω τελεσφόρον διάδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης, χορηγοῦντες τοῦ ἐν Κιέβῳ Ἑλλήνου ἀρχιμανδρίτου κ. Μελετίου Βαγιαννέλλη, διὰ καταλλήλου πρὸς τοῦτο ἐρμηνευτικῆς παραφράσεως (ὅχι κατὰ λέξιν μεταφράσεως), ἐν ἀντιπαράθεσιν πάντοτε πρὸς τὸ ἱερὸν Πρωτότυπον, παρακολουθοῦσας πάντοτε καὶ τῆς προσκοῦσας εἰς ἕαστον Κεφάλαιον διδασκτικῆς Προσευχῆς ἢ Μελέτης, καὶ ταῦτα πάντα τῇ προσοψηθείῃ Ἐγκρίσει τῆς ἀνωτάτης παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Εὐχὰς ἔργον λοιπὸν

καθ' ἡμᾶς, ἂν πάντες οἱ ἔχοντες τὸν αὐτὸν Θεοφιλεῖ ἄθρον καὶ τὴν αὐτὴν εὐλογοῦντι ποδὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἡμέτερον λαὸν ἀγάπῃν ἡχοῦντο ἐπίκουροι εἰς τὸ ἱερὸν ταῦτο ἔργον τὸ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐνευλογηθὲν τοῦ ἐν λόγῳ ἠθικοθρησκευτικοῦ Συλλόγου ».

Τῇ δὲ 18 Δεκεμβρίου 1901 ἐγκύκλιος φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ τῆς περὶ Αὐτῶν Ἱερᾶς Συνόδου 12 Σεβ. Μητροπολιτῶν, τοῦ Ἀδριανουπόλεως Κουρίλλου, τοῦ Ἀμμοῦσας Ἀνθίμου, τοῦ Ἰωαννίνων Γρηγορίου, τοῦ Προούσης Ναυαίου, τοῦ Ἰωαννίνων Γρηγορίου, τοῦ Προούσης Ναυαίου, τοῦ Νικοπόλεως Πρεβέζης Δωροθέου, τοῦ Μηθύμνας Στεφάνου, τοῦ Μεσημβρίας Χρήστου, τοῦ Βάρνης Πολυκάρπου, τοῦ Χίου Κωνσταντίνου, τοῦ Κορυτσᾶς Γεργασίου, τοῦ Δέρου-Καλύμνου Ἰωάννου, τοῦ Λιτίσης Νικηφόρου, κατέληγεν ὡς ἑξῆς:

« Ἀποδοκιμάζοντες οὖν καὶ καταδικάζοντες πᾶσαν εἰς νεώτερον κοινολεκτούμενον γλωσσικὸν ἰδίωμα κατὰ λέξιν μεταφράσιν, τῆς τε Ἀγίας Γραφῆς καθόλου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἰδίᾳ, καὶ δὴ ἐπιχειρομένην παρὰ τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς μόνης ἀρμοδίας ἐπὶ τῶν τοιοῦτων σωτηριαθῶς ἐκστάσεως κρίσιν καὶ ἐπεργεῖν, πατρικῶς προτροπέμεθα καὶ ἐντελλόμεθα μηδαμῶς γίνεσθαι τὰς τιαυτάς δεκτάς, μήτε ἐν οἴκοις, μήτε ἐν Σχολαῖσι, μήτε εἰς ἰδίαν ἐκστάσεως χρῆσιν, ἀλλ' ἐπιζητεῖν τὸν πρωτισμὸν τοῦ πνεύματος, τὴν διάπλασιν τῆς καρδίας καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς, διὰ τε τῆς κατ' ἰδίαν καὶ ἐν εἰδῇ προσευχῆς ἀναγνώσεως τοῦ θείου ἀρχετύπου, ἢν ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία, οὐ μόνον ἐπιτρέπει, ἀλλὰ καὶ ὡς καθήκον ἐκστάσεως συνίσταται, διὰ τε τῆς μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ἀκοῦσεως τῶν ἁγίων Γραφῶν ἐπ' ἑκκλησίαις, καὶ διὰ τῆς μελέτης καὶ ἀκοῦσεως τῶν καταλλήλων ἐρμηνειῶν.

Ταῦτα τοῖνον κατὰ καθήκον προνοίας ἐκκλησιαστικῆς παρεγγυώμεθα· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. »

Ταυτοτρόπως σχεδὸν πρὸς τὴν ἐκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου καὶ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐδημοσίευσεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς σχετικόμενα πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως « Ἀναπλάσεως »:

« Ἡ ἀγιωτάτη Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία οὐ μόνον οὐδὲν ἀπαγορεύει τὴν εὐρυτέραν καὶ μετὰ τῶν παρ' ἡμῖν ἀπλουστερῶν διδόνων τῶν ἁγίων Γραφῶν, πὸς ἡ Πατρικὴ Ἐκκλησία πράττει, ἀλλὰ καὶ διακτικῶς κεύχεται καὶ ἐπιποθεῖ, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξευρέσεως τῶν πρὸς τὴν καρποφόρον ταύτην διάδοσιν συντελεστικῶν μέσων ὑποδεικνύει. Ὡς τοιαῦτα δὲ μέσα συνιστῶμεν, λέγει, τὰ ἀνεκὰθεν ἐν χρῆσει, οἱ αἱ ἐρμηνεύει, ἐκτενεῖς ἢ σύντομοι, ὧν τελευταίως χρῆσιν κηποιήσατο, τῇ εἰδεί καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἐκκλησίας, ὃς Σύλλογος τῆς « Ἀναπλάσεως », ὃ ἡ ἐκδοσις ἠφέρει τίτλον: « Τὸ κατὰ Ματθαῖον Ἅγιον Εὐαγγέ-

αλιον, εις το πρωτότυπον κείμενον, εις ἑρμηνείαν συντόμον και εις προσευχίαν, και ὁ καιὸς οἱ μὴ νεϊδότες τὰ πράγματα συγγέουσι πρὸς τὴν κκατὰ λέξιν μεταφράσεις».

Τι δὲ συνάγεται ἐκ πάντων τούτων; Ὅτι τὸ Οἴκου, μενικὸν Πατριαρχεῖον χαρακτηρίζει αὐθεντικῶς τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» ὡς σύντομον ἑρμηνείαν, ὡς ἑρμηνευτικὴν παράφρασιν, και ἔχι κατὰ λέξιν μετάφρασιν. Πρὸ δὲ τῆς αὐθεντικῆς κρίσεως και ἀποφάνσεως τῆς Ἀνωτάτης ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ πᾶσα ἀτομικὴ κρίσις ὑποχωρεῖ και ὑποτάσσεται, πᾶς δ' ὁ ἐρίζων και ἀπειθὴς μετατρέπεται ἐν τούτῳ, ὅτι δὲν εἶνε γνήσιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τέκνον.

Και ἄλλοι λόγοι ὑπάρχουσι, δι' οὓς τὸ Εὐαγγέλιον ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως» εἶνε ἱερὸν και ἅγιον και ἄξιον νὰ μελετᾶται παρὰ παντός γνησίως ὀρθοδόξου. Ἄλλ' ἐπιφύλασσόμενοι νὰ ἐκθέσωμεν ἄλλοτε τοὺς λόγους τούτους, ἀρκούμεθα εἰς ταῦτα σήμερον.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ», ΚΑΙ ΑΙ ΟΠΙΣΘΕΙΣΑΙ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΓΛΩΣΣΑΙ

Και τὰ λαμπρότερα πράγματα προφηλακίζονται. Και ὁ ἀδάμας ῥίπτεται εἰς τὸν βόρβορον. Και τὰ ἁγίωτερα δὲ βλασφημοῦνται. Οὕτω τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν Ἅγιον τῶν ἁγίων, εὐρέθησαν ἄνθρωποι καλέσαντες Ἅγιον και ὀνοπόστην. Και ἄλλοι εἶπον περὶ αὐτοῦ, Δαιμόνιον ἔχει, και μαίνεται! Και τῶν ἀληθειῶν αἰ φαινόμεναι ἀμφισβητοῦνται μετὰ λόγων και ἀποδείξεων σπουδαιοφανῶν. Οὕτω ἡμεροσβήτησαν και ἀμφισβητοῦσι πολλάκις και αὐτὴν τοῦ Θεοῦ τὴν ὑπαρξίν· ὅχι δὲ ἀπαξ ἀνεγνώσθη και εἰς ἐφημερίδας ὅτι περιέχει μύθους δῆθεν ἡ Βίβλος ἡ Ἱερά. — Ποσάκις δὲν ἠκούσθησαν μομφαὶ και κατ' αὐτοῦ τοῦ σωφωτάτου και δικαιοτάτου Δημιουργοῦ, ὅτι δὲν ἐδημιούργησεν ὅπως ἔπρεπε πολλὰ δημιουργήματά του! και ἐνεργοῦνται παρ' αὐτοῦ πλεῖστα και μεγάλα ἄδικα!

Ἰὼ, ἰὼ, ἡ γλῶσσα ἡ ἀνθρωπίνη, δταν τὴν ελαύνῃ ὁ φθόνος, δταν τὴν κινή τὸ μῖσος, δταν ἔχη συνήθειαν εἰς τὴν κακολογίαν, δταν φυσᾶται ὑπὸ ἐπάρεσως, δταν βυθιζέται πρὸς τὸ συμφέρον, δταν πυρπολεῖται ὑπὸ φανατισμοῦ, δταν γίνηται ὄργανον ὑπονοσίων πεπλανημένων και προλήψεων ζυφεῶν, δταν ἀσχάλλη ὑπὸ μνησικακίας, δταν οἰστραληθῆται ὑπὸ ὀκαθάρτων ἐπιθυμιῶν ἰὼ, ἰὼ, ἡ γλῶσσα ἡ ἀνθρωπίνη! τὴν ἐφοβήθη

και αὐτὸς ὁ Ἰάκωβος και εἶπε· «Πᾶσα φύσις θηρίων τε και πετεινῶν, ἐρπετῶν τε και ἐναλίων δαμάζεται και δεδάμαται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστή τοῦ θανατηφόρου». Διὰ δὲ τοῦτο εἶπεν ὁ αὐτὸς ὅτι, «εἰ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι γλῶσσαν αὐτοῦ».

Ἰδοὺ ὅτι και σήμερον εὐρέθησαν ἄνθρωποι, οἱ περὶ τὸν κ. Μακράκη, ὅτινες ὥπλισαν τὴν γλῶσσάν των και κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκδόσεως «Ἀναπλάσεως». Και δὲν ἐχαλιναγώγησε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν οὐδὲ τὸ ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐκδόσεως ταύτης εἶνε εὐλογημένον ὑπὸ τεσσάρων Ἱερῶν Συνόδων τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου, ἐν αἷς τρεῖς Πατριάρχαι και ὑπερ-τεσσαράκοντα Μητροπολίται. Και δὲν συνεσχέθη ἡ ἀκατάσχετος γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νὰ δνομάσῃ μιὰ ρὸν και βέβηλον τὸ ἅγιον· και σεβαστὸν βιβλίον, ὅπερ ἐπιθεωρήσασα ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ συγκοσταιμένη ἐκ θεολόγων κρατίστων τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου ἐγνωμοδότησεν «ὅτι εἶνε βιβλίον ἱερὸν συντεταγμένον μετὰ πλείστης ὁσμῆς και ἐπαινετῆς ἐπιμελείας και προσοχῆς; ὅτι αἱ προσευχαὶ του εἶνε συντεταγμέναι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας και πολλὴν τὴν ὠφέλειαν δύναται νὰ ἔχωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀναγνωστῶν· ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτῆς οὐδὲν περιέχει τὸ θρησκευτικῶς ἢ ἠθικῶς ἢ πολιτικῶς ἐπιλήψιμον, και πολλὰ δύναται νὰ βοηθήσῃ και ὠφελήσῃ παρεχομένη εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ και μελετωμένη ὑπ' αὐτοῦ προσεκτικῶς; ὅτι οἱ ἐργάται τῆς ἐκδόσεως ταύτης τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε ἄξιοι τῶν εὐγῶν τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας και τῶν εὐαρσεκτικῶν αὐτῆς διὰ τὸ χαλᾶπὸν μὲν, πλὴν ἐπωφελέστατον ἔργον, ὅπερ, σὺν Θεῷ βοηθοῦντι, ἐπεχειρήσαν πρὸς **δόξαν Χριστοῦ και ὠφέλειαν τοῦ Χριστιανοῦ νύμου πληρώματος.**»

Και ὅμως τοιοῦτον ἅγιον και ἱερὸν βιβλίον, δοξάζον τὸν Χριστὸν και ὠφελὸν τὸ χριστεπώνυμον πληρῶμα, ἐκινήθησαν ἀκατάσχετοι αἱ γλῶσσαι τινῶν τολμησάντων νὰ δνομάσωσι τὸ τοιοῦτον Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μιὰ ρὸν και βέβηλον! Ὡ Κύριε, Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην».

Ὁ ἄνθρωποι, δὲν εἰσθε σεις Χριστιανοί; δὲν ὁμολογεῖτε σεις τῆς πίστεως τὸ σύμβολον; δὲν λέγετε ὅτι πιστεύετε σεις εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Υἱὸν και Ἅγιον Πνεῦμα, και εἰς τὴν μίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν; Δὲν ἀναγνωρίζετε σεις τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ὡς τὴν ἀνωτάτην ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ Ἀρχήν; (μετὰ τὰς Οἰκουμηνικὰς και τοπικὰς συνόδους;)

Δὲν πιστεύετε σεις εἰς τὰς ἀποφάνσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Ἀρχῆς; Ἀλλὰ πιστεύετε μάλλον εἰς τὰς ἀτομικὰς σας δοξασίας; Τίνας λόγους ἔχετε νὰ πιστεύητε μάλλον εἰς ἑαυτοὺς, και ὅχι εἰς τὴν ἀνωτάτην τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχήν; Μήπως μέχρι τοῦδε τόσας φορὰς δὲν ἐπλανήθητε; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην σας ἐπὶ τῆς διαφευθείσης προσηρσεῖας σας ὅτι θὰ ἐθεραπεύεσθε τὸ 1871; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην σας εἰς τὴν ἑρμηνείαν σας ἐπὶ τῶν προφητειῶν ὅτι δῆθεν τὸ Ἔθνος ἤθελεν ἀποκατασταθῆ δλόκληρον μέχρι τοῦ 1882; Ἐλησημονήσατε τὴν διάφρασιν τῆς ἄλλης ἑρμηνείας σας, ὅτι σεις προσωπικῶς θὰ κατεξουσιάζετε κατ' Ἀνατολὴν και Δύσιν διὰ τῆς Σχολῆς σας και τοῦ Θερησκευτικοῦ Συλλόγου σας; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην τῆς διαφευθείσης ἄλλης πάλιν ἑρμηνείας σας εἰς τὸν Ἀγαθὰγγελον, δι' ἧς ἐκηρύττετε ὅτι θὰ κατεξουσιάζετε ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέχρι τοῦ 1885 διὰ τοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου σας; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην σας ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας σας εἰς τὸ 11ον κεφάλαιον τῆς «Ἀποκαλύψεως», ὅτι θὰ ὑψάνεσθε εἰς τὰ νέφη, καθ' ὃν χρόνον θὰ ἐφρονεύοντο ὑπὸ σεισμοῦ 7 χιλιάδες Ἀθηναῖοι; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην σας, ὅποτε δι' ἑρμηνείας σας ἄλλων ἀγαθαγγελικῶν χρησμάτων ἐδημοσιεύετε, ὅτι θὰ ἐπιπτεν ἀπὸ τοῦ θρόνου ὁ βασιλεὺς Γεώργιος πρὸ τοῦ 1890; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην σας, ὅτε ἀνεκηρύττετε ἕνα δικηγόρον τῶν Πατρῶν ἀληθῆ προφήτην, ὃν κατόπιν ἠναγκάσεσθε νὰ ἀποκηρύξητε ὡς ψευδοπροφήτην; Ἐλησημονήσατε τὴν πλάνην σας εἰς τὴν ἑρμηνείαν σας περὶ τῆς πλάσεως και συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἧς ἐλεγχοις ἐδημοσιεύθη και εἰς τὸ Ὅργανον τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου, ἀναδημοσιεύθη και εἰς τὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος φύλλον τῆς «Ἀναπλάσεως»;

Και δταν εἰς τόσα σπουδαιότατα σημεῖα ἐπλανήθητε και πλανᾶσθε, πᾶς, πιστεύοντες ἀκόμη εἰς τὰς δοξασίας σας, τολμᾶτε νὰ τάττητε αὐτὰς ὑπὲρ τὴν γνώμην και ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Πᾶς λοιπὸν κατόπιν τῶσων παθημάτων δὲν ἐμάθετε τὸ μάθημα τῆς σωζούσης ταπεινώσεως; Πᾶς ἐξακολουθεῖτε ἀκόμη νὰ πιστεύητε ὅχι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν γνωμοδοτοῦσαν δι' ἐπιτροπῶν και Ἱερῶν Συνόδων τῆς, ἀλλ' εἰς πεφουσιωμένην ἀτομικὴν δianoian; Πᾶς δὲν χαλιναγωγεῖτε τὸ ἀνημερώτερον τῶν θηρίων, τὴν ἀκατάσχετον γλῶσσαν, τὴν μεστήν τοῦ θανατηφόρου; Πᾶς τολμᾶτε νὰ καλῆτε βέβηλον και μιὰ ρὸν τὸ κρινόμενον ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἱερὸν και Ἅγιον Εὐαγγέλιον;

Μήπως, ἐπειδὴ ἀπαξ ἐκηρύξατε κακοὺς τοὺς ἐνοσησαντάς ποτε και ευφόνους τὰς πλάνας σας, ὀλέστε νὰ

διαβάλλητε τὰ συνιστώμενα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἔργα αὐτῶν, τὰ μένοντα ἀκατάκρητα πρὸ τῶσων κατακρηθέντων, διὰ νὰ κρατῆτε ἀκόμη εἰς τὰς πλάνας σας ὀλίγους τινὰς; Ἀλλὰ δὲν εἶνε καλλίτερον, ἀφοῦ ἔχετε ἀκόμη καιρόν, ἀφοῦ δύνασθε νὰ ὠφελήθητε και νὰ ὠφελήσητε ἄκόμη, δὲν εἶνε φρονιμώτερον νὰ πιστεύητε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν και νὰ ἐπανέλθητε εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἀποκηρύττοντες και ὁμεις τὰς πλάνας σας;

Κ. Διαλυσμάς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΜΗΜΑ ΠΥΡΓΟΥ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», Ἀθήνας.

Ἐκθεσίς πεπραγμένων.

Κατὰ τὸ ἀρχαῖον πέμπτον ἀναπλαστικὸν ἔτος τοῦ Τμήματος τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων αὐτοῦ διενεμήθησαν ὡς ἔξης: Πρόεδρος ὁ κ. Μιχ. Μιτσάκης, ἑφορος τῆς Σχολῆς τοῦ Λαοῦ ὁ κ. Γεώργ. Λαμπρινόπουλος, ἑφορος τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων ὁ κ. Κωνστ. Σακελλαρίου, ταμίας ὁ κ. Σωτήριος Σακελλαρίου, και γραμματεὺς ὁ κ. Πέτρος Πετρόπουλος.

Παραιτηθέντος δὲ ἕνεκα πολλῶν ἐμπορικῶν ἀσχολιῶν τοῦ κ. Σωτηρίου Σακελλαρίου, ἡ συνέλευσις ἔτακτος Γενικῆ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος ἐξελέξεν ἀντ' αὐτοῦ ἑφορον τὸν κ. Ἰωάννη Σταθόπουλον, ταμίαν τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Αἱ ἐργασίαι ἐν ταῖς Σχολαῖς τοῦ Τμήματος ἤρξαντο και γίνονται συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν αὐτῶν.

Ἡ ἐναρξίς τῶν διαλέξεων ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Λαοῦ ἐγένετο πανηγυρικῶς, παραστασῶν κατ' αὐτὴν πασῶν τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως, πάντων τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος, και πλήθους πολλοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὸν ἐπὶ τῇ ἐναρξίᾳ ἁγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Ἡλείας κ. Δαμασκηνός, ὅστις και σημαντικὴν προσκαλίαν ἀπέτεινε πρὸς τὸ πλῆθος, θερμῶς συτήσας τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου τοῦ Συλλόγου ἡμῶν, και δι' ὠραίων λόγων ἐνθαρρύνσας τὰ μέλη τοῦ Τμήματος εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ εὐγενεστάτου και χριστιανικωτάτου ἀγώνος, ὃν ἀνέλαθον. Τὸν κυρίως δὲ ἐναρκτηρίον τῶν διαλέξεων λόγον ἐξεφώνησεν ὁ ἑφορος τῆς Σχολῆς τοῦ Λαοῦ κ. Γεώργιος Λαμπρινόπουλος ἱατρός, ὅστις ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῆς ὠφελείας, ἧτις προσγίνεται εἰς τὸ Ἔθνος διὰ τακτικῆς λειτουργίας Λαϊκῶν Σχολῶν, και περὶ τοῦ πόθου, ὃν τρέφει ὁ Σύλλογος τῆς «Ἀναπλάσεως», νὰ ἰδῇ τοιαύτας ἐν πνεύματι χριστιανικῷ ἅμα και ἐπιστημονικῷ λειτουργούσας ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τοῦ Κράτους.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδίδαξαν ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ οἱ κ. κ. Ἀ. Δρέκας Παιδαγωγολόγος οἰκονόμος, Νικόλαος Μαρ-

τίνης προλύτης τῆς Θεολογίας, Κωνστ. Σακελλαρίου
Ιατροῦ καὶ Νικόλ. Κλαμαρῆς δικηγόρου.

Ἐν δὲ τῇ Σχολῇ τῶν Ἀπόρων Ἡσίδων ἡ ἐργασία ἤρ-
ξατο ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου καὶ ἐξακολουθεῖ κανονι-
κῶς γινομένη ἐπὶ δύο ὥρας καθ' ἑσπέραν. Ἡ Σχολὴ εἶνε
καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διηρημένη εἰς τέσσαρας τάξεις,
εἰς ἑκάστην τῶν ἵποίων διδάσκει εἰς πρωτοβάθμιος δῆμο-
διδάσκαλος. Μαθηταὶ ἐνεγράφησαν μέχρι τοῦδε ἑκατὸν
ογδοήκοντα (180), ἐξ ὧν φοιτοῦσι τακτικῶς περὶ τοῦς ἑκα-
τὸν πενήκοντα (150), οἵτινες προκόπτουσιν ὁμημέραι εἰς
ἤσας καὶ εἰς γνώσεις.

Πρὸς τὸ Τμήμα ἐγένοντο αἱ ἐξῆς χρηματικαὶ δωρεαὶ
ὑπὲρ τῆς Σχολῆς αὐτοῦ τῶν Ἀπόρων Ἡσίδων:

Ἰπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἡλείας κ. Δα-
μασκηνοῦ δραχμαὶ πενήκοντα (50).

Ἰπὸ τοῦ κ. Σωτηρίου Σακελλαρίου ἐμπόρου δραχμαὶ
εἴκοσι πέντε (25).

Ἰπὸ τοῦ Δήμου Λετρίων δραχμαὶ ἑκατὸν πενήκοντα
(150), καὶ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου Ἀγγελῆ
Παπαδοπούλου δραχμαὶ χίλια (1000).

Ἐν Πύργῳ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1901.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας τοῦ Τμήματος
Πέτρος Πατρόπουλος.

**Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Λεβα-
δειῆς-Θηβῶν κ. Ἱερώνυμον.**

Σεβασμιώτατε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν
Σας ἐπὶ τῶν ἐν τῇ παρόντι φύλλῳ δημοσιευμένων ἐγ-
γραμμάτων. Ἐξ αὐτῶν, ὡς βλέπετε, καταφαίνεται, ὅτι ἡ ὑπό-
θεσις τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» γενόμενα ἐκδόσεις τοῦ
κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ μεταφράσεις δὲν
εἶνε, καὶ τὴν εὐλογίαν καὶ σύστασιν φέρει τοῦ Οἰκουμε-
νικοῦ Πατριαρχείου, οὐδεμίαν δὲ σέβειν ἔχει πρὸς τὰς
μεταφράσεις, καθ' ὅν ἐστράφη ἡ τελευταία ἐν Ἀθήναις
ἐξίγερσις.

Τὰ ἐγγραφα ταῦτα, Σεβασμιώτατε, προτάσσονται καὶ
τῆς ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ γινομένης πρὸ διετίας ἐκδόσεως
τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου εἰς τὸ πρωτότυπον
καίμενον, εἰς ἑρμηνεῖαν σύντομον καὶ εἰς προσηγὰς μόνον
δὲ ἀνθρώποι βέλτεροι καὶ κακώτεροι ἤθλων νὰ ἐκτα-
μισσῶσι καὶ διαδώσωσι κατὰ τοῦ ἔργου τοῦτου ὅσα ὁ ἐν
Θῆβαις ὑπὸ τὴν ὑμετέραν διακιοδοσίαν ἱερεῖς κ. Γεώργιος
Παπασταμέλος.

Τὸ ποῖόν τοῦ ἱερέως τοῦτου, Σεβασμιώτατε, θὰ ἀνα-
λυθῇ ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν κατηγγέλθη
μετὰ τῶν συνεργῶν του. Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦτου, δὲν
εἶνε ἄρα γε πρέπον, ὅπως ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης καλέσῃ
εἰς ἀπολογία τὸν κληρικὸν τοῦτου, τὸν διασφράντα ἀγο-
ραίως καὶ ἐγκληματικῶς ἔργον διατελοῦν ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας;

Σεῖς, Σεβασμιώτατε, διαμαρτυρήθητε πρὸ τινῶν μηνῶν
κατὰ τῶν καθ' ἡμῶν συκοφαντιῶν, ὡς τὰς ἀπεικλείετε,
καίτοι τὰ ἐναντίον Σας γραφέντα ἐστρεφίζοντο κατὰ μέγα
τοῦλάχιστον μέρος εἰς ἐπισήμους καταθέσεις διαπρεπῶν
κληρικῶν, καθηγητῶν, καὶ ἐπιστημόνων, μαρτυροσάντων
τὸ πλεῖστον ἐξ αὐτοψίας καὶ αὐτηκούσας. Θὰ ἀνεγέρθητε
λοιπὸν ἢδὲ ἀτιμώρητον. Ἐὰ θεοσέστατον ἱερέα, ὁριστῆναι
καὶ συκοφάντην ἄχι πλέον τοῦ Συλλόγου μας, ἀλλὰ αὐτοῦ
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου;

Πολλοὶ μὲν λέγουσιν, ὅτι ὁ ἱερεὺς θαρρεῖ εἰς τὸν Ἀρχιε-
ρέα του. Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν, ὅτι πε-
ριβαλόμεθα δ' ἀνάμην ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν ἐπὶ τοῦ προκει-
μένου ὁφειλομένην ἐνέργειαν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος.
Μετὰ βραθυτάτης εὐλαβείας.

Μιχ. Ι. Γαλανός.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Α') Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τῆς Ἡραγματικῆς
Ζωῆς θέλουσι δημοσιευθῆ εἰς τὰ δύο ἐπόμενα φύλλα.

Β') Ὁ δεύτερος τόμος τοῦ Ραββίνου Ἰσαάκ Μ. τοῦ
πιστεύσαντος εἰς Χριστὸν θὰ δημοσιευθῆ, ὡς προερίπομεν,
ὀλόκληρος ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» ἀνεὺ καὶ τῆς ἐλαχι-
στῆς περὶ αὐτοῦ.

Γ') Ὀλόκληρος ἐπίσης δημοσιευθήσεται ἐν τῇ
«Ἀναπλάσει» καὶ ὁ βίος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὃν ἤρξισαμεν δημοσιεύοντες ἀπὸ τοῦ
παρελθόντος φύλλου.

Δ') Πλὴν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἣν ἡ «Ἀναπλασις» θέλει
παράσχει εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς κατὰ τὰ ἀρχαίμενον
ἔτος 1902, θὰ δημοσιευθῆ καὶ πληροφόριος περὶ τῆς
θρησκευτικο-εκκλησιαστικῆς κινήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ
Τουρίᾳ ἐπισκοπῶν, ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων, ὡς
καὶ περὶ τῶν Πατριαρχείων Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας
καὶ Ἀντιοχείας, τῶν ἐν Κύπρῳ Μητροπόλεων, καὶ τῶν
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡμωγενῶν ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων, τῶν
λειτουργούντων μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους ἡμωγενῶν Κοι-
νοτήτων. Πρὸς ταῦτο ἡ «Ἀναπλασις» ἤρξατο ἤδη συνεν-
νοουμένη περὶ ἐξειρέσεως ἀμερολήπτων καὶ ἰσωνῶν ἀντα-
ποκριτῶν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ συνδρομηταί, οἱ καθυστε-
ροῦντες τὴν συνδρομὴν των παρελθόντος ἔτους, ὅπως ἐπι-
στεύσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῆς πρὸς τοὺς οὐκείους ἀνταπο-
κριτάς, ἢ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀποστολὴν πρὸς ἡμᾶς οἱ παρ'
οἱ, δὲν ἐκείρουσιν ἀνταποκριταὶ τῆς «Ἀναπλάσεως».

Ἄς μὲν δοθῇ πρὸς τοῦτους ἡ ἀδεία νὰ εἴπωμεν πρὸς
τοὺς ἐπιθυμοῦντας τελευταίον ὡς οἷόν τε σύνταξιν τῆς
«Ἀναπλάσεως» ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ συνετέλουν πολὺ καὶ
οἱ ἴδιοι, ἂν, μὴ περιοριζόμενοι ἀπλῶς εἰς κρίσεις καὶ ἐπι-
θυμίας, τὰς ὁποίας πολὺ ἐκτιμῶμεν καὶ σεβόμεθα, εἰρ-
γάζοντο καὶ πρὸς εὐρυτέραν τοῦ φύλλου διάδοσιν. ἤτις,
αὐξάνουσα τὰς εἰσπράξεις τοῦ φύλλου καὶ καθιστώσα εὐ-
χερῆ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν, θὰ παρεῖχεν εἰς τὸν συν-
τάκτην μείζονα εὐκοίλιαν πρὸς τελευταίον κατεργασίαν
τῆς ὕλης τῆς «Ἀναπλάσεως».

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἐν Ἡερωαίῃ ὀμιλήσει ἐν τῷ Ζαανείῳ Ὀρφανοτρο-
φείῳ ὄραν 7—8 μ.μ. ὁ κ. Γεώργιος Σ. Μαυρῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἐν Ἀθῆναις, ἐν τῇ δευτέρῃ Δημοτικῇ Σχολῇ τῶν
ἀρρένων, παρὰ τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ τὴν
περυσινὴν αἴθουσαν τῶν κηρύγματων, ὄρα 6 1)2 - 7 1)2
μ.μ., ὀμιλήσει ὁ ἀρχιμ. κ. Πανάρ. Δουληγέρης.

Ἐν Ἡερωαίῃ, ἐν τῷ Ζαανείῳ Ὀρφανοτροφείῳ, ὄρα
3 1)2 - 4 1)2 μ.μ., ὀμιλήσει ὁ κ. Μιχ. Ι. Γαλανός.